

Z města zahrad.

Měl bych vlastně psát z města humpuku, což by bylo věru případnější, poněvadž se kvítka ono nejlépe ujalo na chicagské půdě a daří se mu velmi dobře; avšak jen věci neskonale dobrotě chci psát ve věci pěkné, abych eténe naše krajany na západě, již chtí navštívit výstavní naše město dne 12. srpna, ku slavnému českému dni, zbytečně neznejoval a neubíral jim chuti k prohlédnutí si výstavy a naší metropole.

Jen přijďte v počtu co nejhojnějším; uvítání budete co nejsrdčnější; vldyt stará pohostinnost Čechů chicagských jest vám s důstatek známa a že o českém dni přítomností svou dodáte celé slavnosti jen většího lesku, v každém z Chicagčanů a proto vás tím vroucněji budeme tisknout k hrudi a celovat po staroslovansku v obě tváře.

A což, až zavítají k nám hosté z Čech, z těch luzných krajů nad Vltavou a Labem! Jednomu se při pomýšlení na to rozlévá nadry neskonale blah; od srdce to jde hrdlem, až z pod víček vytryskne vřelá slza a ústa mimoděk zaseptnou: "Vítáme vás, rodní bratři, vítáme vás srdcem celým!" Dle čilého ruchu a příprav, jež zavládly ve všech vrstvách našich krajanů, bez rozdílu stavu a vyzvání, lze soudit, že "Český den" dopadne co nejslavněji a povznese národnost naši v očích Američanů a jiných národů, jak si toho dle práva zasloužíme. Čím imponantnější bude průvod, tím více nás budou cizozemci respektovat a proto hleďte, vzácní krajané celé Ameriky, dostavte se do našeho "města zahrad", by přítomností svou pomohli jste slavnost tuto zvětšiti a okrásliti!

Takhle se já modlím každodenně, vstávaje, lehaje, a prosím nebeského inženýra, aby toho dne připravil nám pěkné počasí k důstojnému průvodu. Jen aby nám městská správa do té doby aspoň poněkud parfumovala feku; jinak se z té vůně někdo při "marči" zalkne. Smdřít ten náš kanálek letos tak rozkošně, že se pasantům přes něj dělá vždy na nic, z čehož opět mají radost hostiněti v poblíž feky, poněvadž prodají více "silných trunků", než kdy jindy.

Každé zlo má tedy opět své dobro a proto mi náš kanál nikdo nehaňte! Páni salonníci chtí být též živi, neboť jest to náramně důležitá "sorta lidí".

Praví dobrodinečkové žznf trptěte! Kam bychom se bez nich poděli? A těmto lidumilům chtí zdejší šábesneci na kůži a připravit je mřovou petici, na níž je namalováno několik tisíc podpísař zřestěných nedělníků, o výživu a výdělek.

Pan mayor, jak se zdá, nemá mnoho chuti točit klikou petice a žvejkat různá a fádňí jména jankovitých reverendů a poblázněných husiček a proto celou záležitost "s křesťanskou nedělí" odkládá, což ty pobožné ovce a berany náramně dopaluje.

Vyžaduje-li to ale prospěch jejich, dovedou pořádat slavnosti i v nenáviděných hostincích, kde se mimo toho holduje Bachusu i Terpsychoře, jakož se stalo dne 6. července při oslavě Jana Husa.

Na podium se jistý reverend před shromážděnými "svobodomyšlníky" modlil onoho večera, kdežto nedařilo se cinkalo sklenicemi a pilo ve prospěch Husovy kaple, již chce zmíněný pan reverend kdesi v chicagské Kalifornii postavit. Rev. Vaněk jest ovšem ryzím Čechem a mužem mezi námi váženým, ale s tou modlitbou mohl věru počkat, až bude kaple stát. Mnohý z posluchačů se při onom výkonu se zavřenými očima styděl za něho i za sebe a bezděčně zamhouřil obě oči, aby

se nemusel celé té švandě dáti do smíchu.

Tak šikovně nedovedl ještě nikdo "pozvat" svobodáře, aby přispívali, netušece podařeny "trick", metodistům na kostel. — A 12tý boulevard jest přece samá osvětlená hlava, hehehe!

Je vidět, že Vaněk rozumí obchodu a že v něm katolická církev ztratila mnoho, velmi mnoho.

Methodisté si mohou gratulovati k takové mladé a bujaré síle, k bystrému duchu, jenž dovedl vodit za nos i — naše svobodáře, chytrák!

V neděli, dne 30. července, odbývá se jako obyčejně hřbitovní slavnost na našem "Národním" a slibuje být velkolepou, poněvadž zároveň toho dne vytáhne se prapor na nové bráně hřbitova, již český lid našeho města sobě postavil.

Když před 16 roky poprvé pan Lahvic, dosavadní hrobař, zajel rýčem v kyprou, panenskou půdu nynějšího svatého pole, aby vykopal hrob pro první mrtvolu, tu zajisté že v ustarané hlavě neměl onoho času ani zdání o přístě krásě a velkoleposti našeho českého hřbitova, jenž byl tenkrát pouhým ještě lesem, v němž šuměly koruny četných stromů, jako na pozdrav prvnímu zesnulému, který přišel si odpočinout v jich stínu.

S odporem a névolí hledělo tehdejší farmerstvo na onen podnik český a málo jich bylo, již spfátelili se s myšlénkou, že v poblíž jejich má se zakládat hřbitov — hřbitov Čechů — národnosti neznámé a nenáviděné. Katolické duchovenstvo české s houževnatostí, jaké jen tato cháska je schopna, všemožně se svobodnému hřbitovu stavělo na odpor a škodilo věci oné kde a jak mohlo, avšak marné byly jich vzteky; pozemek byl zakoupen a odevzdán svému účeli vzdor předpojatým Američanům i fanatickým kněžím. Hřbitov každého roku bral na sebe krásnější háv; bělostné pomníky jakoby vyrůstaly ze země, půda se upravovala, cesty zaktádaly, až konečně postaveny skleniky, v nichž vede komando p. Leo Ině, dovedný a zkušený zahradník, kterýž péstováním rozkošných dttek Flory přinese každoročně hřbitovní správě velký užitek. Pp. Ině a Lahvic st. starají se o svěšené úřady svědomitě a tu není divu, že náš "Národní" utěšeně květvá pro radost chicagských krajanů, jichž velké množství putuje k rovům svých milých, aby kladli různé okrasy na ně.

Toboto roku unesla se hřbitovní správa na tom, aby postavena byla brána, jakož i obydlí pro úředníky, poněvadž dosavadní nevyhovovaly. A stalo se!

Znamenitý architekt p. I. Křivánek, který již v Rakousku (stavěl též zámek knížeti Esterházymu v Uhrách) i po naši vlasti dobyt sobě zvučného jména co dovedný a praktický stavitel, vypracoval plán, dle něhož jest brána postavena, jakož i bydlíště úředníků.

Imponantní budova brány stavěna jest v čistém anglickém gothickém slohu, jako královský Windsor v Anglii. Pohled na bránu je úchvatný. Pozorvateli zdá se, jakoby na cimbuří brány v té výši měl se objevit každé chvíli hlásmík, jehož "Dále od hradu, dále!" by se neslo přes vrcholky tmavého boru naproti v širý tichý kraj.

Když nad okolím se snese luzný večer a měsíc své stříbro sype na ozubí těch bělavých kamenů ve výši, tu jakoby báje českých hradů a zámků táhly duš člořevka; tak silný jest předud.

Národním hřbitovu zasazen opět jeden skvost, jakýmž se nemůže honosit žádný druhý hřbitov chicagský. Za okrasu tuto, co se provedení dotýče, dlužno děkovat architektu p. I. Křivánkovi, dle jehož plánu celá stavba byla provedena.

Hlavní kontraktor p. F. Hess, sochař u hřbitova, provedl práci kamenickou, totiž ozdobnou, znamenitě na obou starbách, kteráž bude mu sloužiti po dlouhé věky ku cti. Mistr zednický p. Kozojed a tesácký p. Karlovský činili všemožné, aby, pracujíce přesně dle plánu, uspokojili jak výbor hřbitova, tak i architekta, hlavního kontraktora i celou českou veřejnost. O "Českém dni" se přesvědčíte, že jsem nepřeháněl. —A—

Při rokodání v parlamentu italském o návrhu zřízení nových bank došlo k velikým skandálům sněmovním řada bank, mezi nimi některé jihoitalské zrušena a jich privileje, práva a působnost na jiné banky přenešeny. Tato okolnost působila zvláště u jihoitalských poslancův nemalé roztrpčení a tak během debaty dva z těchto poslanců Piccollo a Casale přistoupili až k samým stolům ministrův a obořili se na ně slovy: "Chcete nás zničiti, jděte raději zpět do Piemontu!" Všeobecná vřava nastala. Giolitti, jehož ministerstvo lze zvatí vládou Piemontanů, odsekl: "Hanebná okresní politika!" Oba poslanci obořili se pak ale na jediné jihoitalské členy ministerstva Lacovna a Grimaldiho s pokřikem: "Zrádcové!" Grimaldi sáhl rozčilen po kalamáti, ale rozmysliv se náhle, stáhl rychle ruku nazpět a zahoukl jen na oba poslance nadávku: "Hlupáci!" Když ale Piccollo, rozpřáhnou obě ruce, zahřměl na ministry: "Slepte si zase sardinský stát, my si zařídíme samostatně svou Jižní Itálii!", tu předseda sněmovny přerušil rychle schůzi a opustil stůl.

"Amen" na konci trůnní feči. Překvapující dojem učinil na poslance říšského sněmu německého při jeho zahájení trůnní feči, když Vilém II. proti všemu zvyku dosavadnímu, dočta trůnní feč vládní tedy akt, za nějž jest vláda zodpovědna, doložil osobně k údivu všech: "A nyní jdětež, pánové, bůh nás všech (dle jiných řekl císař Vilém II. "unser alter Gott", náš starý bůh!) propůjčtež vám požehnání svého ku dokonání čestného díla pro blaho vlasti naší. — Amen!" Jest přirozeno, že takové zakončení trůnní feči až dosud nebylo v žádném moderním státu konstitučním zvykem, končiti vládní projevy slůvkem takým — vzbudilo ve zkušeném politickém posluchačstvu živé huťi, jež říšilo se ovšem podle toho, ku které straně kdo náležel. Byli-li konservativci mile překvapeni, vrtěli sami polovládní rickertovci nad tím hlavou. Pro osobní smýšlení Viléma II. jest ale projev onen jistě velice charakteristickým.

Mohamedani v okupovaných zemích Bosně a Hercegovině nebrali až do nedávna žádného podílu na národních snahách a vůbec k žádné národnosti se ani nehlásili, jak to u vyznavačů učení Mohamedova jest obyčejem. Teprve před krátkou dobou utvořily se mezi nimi dvě frakce, chorvátská a srbská. Úřady nadřadí ošidivně Chorvátům pronásledující Srby. Jeden z předních tureckých Srbů, Mehmed efendi Spaič z Mostaru, jenž také veřejným tiskem složil své srbské vyznání víry, zakoušel proto od okupačních úřadů po delší dobu rozličných nepříjemností, až byl konečně z Mostaru vypovězen na vesnický stateček.

Jednoduché a dobré.

Za nynější doby, zvláště v zemi této, velmi mnoho lidí stříženo jest bolestným neduhem — revmatismem a většina jich zkouší všemožných prostředků, které kdo jen radi. A všece jest léčení jednoduché. Severův lék proti revmatismu (láhev za \$1 zničí veškeré zárodky revmatismu a Severův olej sv. Gotharda (za 50 ct.) rychle odstraní všechny bolesti. Kdo střížen jest oteklinou nějakou, boulemi, křefěmi, bolestí v kloubech a v zádech, nechť opatří si Severův olej sv. Gotharda.

W. F. Severa. Cedar Rapids, Iowa.

Byl a nebo nebyl!

Teď se znovu dostala do proudu otázka, zda-li byl aneb nebyl nějaký Jan Nepomucký. Ze se světi svátek svatého Jana Nepomuckého, který měl být právě před pěti sty lety utopen, to ví ovšem každý. Však již to, že ctívek svatá dala si užití tak krásné příležitosti ku velké pětistileté oslavě je samo sebou nějak podezřelé. A tu není divu, že se ta otázka dostala na přetřes. Je-li to, vznikla o sv. Janu pochybnost, napsal biskup královéhradecký, pověstný Brynych, ve svém kalendáři "Meči" pojednání o věci té, kteréž fehole benediktinů v Chicagu otisknouti dala a zdarma rozšlujce. Však v Čechách vyšel též spis Dra. Jana Herbena, pod názvem: "Jan Nepomucký, spor dějin českých s církví fimskou", v němž se stránky přesně historické podává se vše co je známo o Janu Nepomuckém.

Knihy jest velmi poutavá, rozdělěna na 7 oddílů a sice: I. odd. Doktor Johánek. II. odd. Jak roste legenda o Janu z Pomuku. III. odd. Život blahosl. Jana Nepomuckého. IV. odd. Z Čech do Říma. V. odd. Blahořečení (1721) a svaťořečení (1729) v Římě. VI. odd. Na stopách dějepisného bludu. VII. odd. Nynější stav sporu. Tento spis vydal "Křesťanský Posel", kterýž ovšem není tak bohatým, jako svatá fehole a proto nemůže spis ten rozdávat, nýbrž prodává jej, až za cenu každému přistopnou, totiž za 25 centů. Majíce za to, že některým našim čtenářům bude zajímavo stopovati spor tento, objednali jsme něco vtiisků spisu poslednějšího a zašleme jej postou kamkolivěk za 25 centů. Kdo chce seznati též druhou stranu, totiž vypsání těch divů a zázraků, které patronu českému se připsují, obdržel spis "Svatý Jan Nepomucký, patron český", zdarma, když si on dopíše na Řeholi Sv. Prokopa, 18. & Throop St., Chicago, Ills. Na spis Herbenův pošlete 25 centů na 10.— Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Pravou a čistou CIKOR

German Chisory Co., O'Neill, Neb. ZARUČENO. Je nůž suchá (granulovaná) cikoria v librách jakžikžak jest jedinou zcela čistou cikorií jakžikžaková příměsí a příměsí a že cikoria nůž, ve salicylových bulhách, po sobě české cikorie, je zručená úplně čistou, když čistý a sládkem osazenou. Určeno je zde dána, že cikoria jest nůž, nebo náhradkou za kávu, užití je v salicylové a propolisové, žoboh dleka je v salicylové a propolisové se používá. Zkusíte ji! Ale nepoužíjte jinou, než od German Chisory Co., v O'Neill, Neb., cikoria. V Evropě používá se sládkem a salicyl. My však jsme jisti, že lepší, zdravější a vydatnější jest cikoria se žoboh nůž "granulovaná" cikoria. German Chisory Co., O'Neill, Neb. 2-27 Greenfield, jistě si omyšlíte jediné čisté cikorie, s kterou jediné své oddělení nepoužijte!

HLEDETE! Těch 9 palců místa je zbytek při kuřecích staré sousta. Kufr "Common Sense" dá se otevřít, u stojí zadkem u samé zdi, aniž tímžed p. dte, neb koberce roztrhnete, neb se namoží taláničím kufru od zdi. Společný rohů kufru viko před odražením při neštěstím a chříví zachráněni. Jestli nejsou u vašeho obchodníka k dostání, pište o F. P. PALICA, Racine, Wis. katalog, zdarma.

ÚPLNĚ ZDARMA. Náš krásný NOVÝ CENNIK obsahuje 100 barevných obrázků, jakož veškeré podrobnosti o pověstných našich harmonických a pianec. Prodáváme je za HOTOVÉ, neb MÍRNĚ SPlÁTKY komukoliv. HARMONIE ZA \$35. PIANA ZA \$75. Pište si pro ceník CORNISH & CO. Pište hned na Washington, New Jersey.

PRVNÍ TŘÍDY ČESKÝ HOTEL

—zařídil— Vincenc Blech v čís. 633 Blue Island Avenue mezi 19. a 20. ulicí. CHICAGO, — — ILLINOIS. Pro navštěvovatele světové výstavy, to pravý český domov, pokoje jsou v sně upraveny jak pro jednotlivce tak celé rodiny neb společnosti. Jidla jsou upravena dle českého soubu. Nalevna zasobena jest nejmími nápoji. Ze středu města nejlépe jest vstoupit na káru Blue Island ave., která je ku místnosti hotelu za 5 centů. Přihlášky mohou se diti ku písemně, pod adresou výše uvedenou. Ceny budou co možná nejnižší.

Hotel u města Plzně

HOTEL PILSEN VOJTA & STAIK majitelé, 180-182 E. Washington. Hotel tento jest v středě sta, mezi všemi nádražím, že přijmou hosti na 200. Vše jest nově zařizováno: co možná nejlaciněji. V restauraci upravuje pravá česká. Čepujeme pravé pilsenské nejlepší nápoje. Za řádnou obsluhu a pohodlí ručí. Vojta a StaiK majitelé. Upozornění.—J. Vojta, bývalý C. A. S. škola na ul. vedle mimo svého stáří v tomto hotelu svou skou místnost na dále.

V NÁRODNÍ SÍL na rohu 13té a Williams ulic, čepuje se stále jen nejlepší. Adopted 1876 ORIGINAL Registered 1877 TRADE MARK BUDWEISER TRADE MARK — ze světově známého St. Louiského pivovaru ANHEUSER-BUSCH. Tě nejlepší lihoviny a doutníky. — Síl pronajímá divadla, plesy a zábavy. Tě síl pro schůze spoikové. Jos. Havlicek, majitel, roh 13. a Williams ul.